

For ikke at straffe de forstaaende og humane Kommunalbestyrelser og for ikke indirekte at opfordre vrangvillige Kommunalbestyrelser til utidig og i det lange Løb uheldig og uøkonomisk Knebenhed bør man gøre Statskassens Tilskud større, navnlig i en Tid som denne, og ikke mindst under Hensyn til den paa andre Omraader truende Nedskæring og den dermed følgende Forværrelse af Fattigdommen. Jeg vil derfor slutte med at spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke ud fra de her nævnte Hensyn kunde gaa med til en Forhøjelse af Statstilskuddet. Skulde Ministerens Svar paa dette Spørgsmaal blive afslaaende, vil jeg forbeholde mig til Lovforslagets anden Behandling at stille Forslag om en Forhøjelse, eventuelt en Fordobling, af det her foreslaaede Statstilskud; jeg synes, alle gode Grunde taler derfor.

Bindslev: Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem Hr. Hækkerup i, at det vil være ønskeligt, at Statstilskuddet, som er fikseret i Loven, gøres glidende. Naar Statstilskuddet efter Loven af 29. April 1913 er fikseret, har Meningen dermed utvivlsomt været den, at Statstilskuddet ikke skal staa i et bestemt Forhold til Hjælpekassernes samlede Udgifter, udover at man har ønsket indenfor det fikserede Beløb at fastsætte en Begrænsning af dette Forhold. Altsaa, det ligger i Hjælpekasselovens oprindelige Ordlyd, at man netop har ønsket at holde paa det fikserede Beløb. Derfor kan jeg bedre forstaa den Betragtning, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen, at efter at Statstilskuddet nu i 4 Aar har været 750 000 Kr., var det snarere rimeligt at fiksere det ved dette Beløb, men jeg kan dog ikke være ganske enig med det ærede Medlem i, at Tidspunktet nu er indtraadt til at fiksere Beløbet. Jeg mener ikke, det bør gøres, saa længe Prisniveauet endnu er saa svingende, som det er, saa længe man ikke har Sikkerhed for, at det er kommet ned i et nogenlunde fast Leje. Hvis man paa dette Tidspunkt skulde skride til en endelig Fiksering af Beløbet, maatte det egentlig, naar henses til, at Regeringen er mødt op med et saa stort Kompleks af Nedskæringsforslag, i nogen Grad forbavse, at man ikke ogsaa paa dette Omraade er gaaet til en Nedskæring, da jo baade Parikronen og Pristallets Fald burde have Indfyldelse ogsaa paa dette Forhold. Reelt betyder altsaa de 750 000 Kr., som foreslaas ogsaa i Aar, en Forhøjelse af Tilskuddet. Trods denne lille Inkonsekvens fra Regeringens Side skal vi ikke fra det konservative

Folkparti insistere paa en yderligere Nedsættelse af Statstilskuddet til Hjælpekasserne, Kommunerne sidder jo mange Steder temmelig haardt i det, og under Hensyn hertil kan vi endnu i dette Aar gaa med til at bevilge de 750 000 Kr., men vi maa altsaa, som allerede sagt, fastholde, at Statstilskuddet bør være et forud fastsat Beløb.

Vi skal ikke have noget imod gennem en eventuel Udvalgsbehandling at undersøge, i hvor høj Grad de sidste Maaneders Hjælpekasseuddelinger har tynget paa Kommunernes Budget, men vi maa dog tilføje, at det sikkert ikke vil være noget godt Princip at komme ind paa at lade Statstilskuddet svinge med Kommunernes Udgifter paa dette Omraade. Som bekendt blev det oprindeligt fikserede Beløb, 250 000 Kr., suspenderet under Krigsaarene, og vi saa da, at det Beløb, som Staten ydede Kommunerne, altsaa $\frac{1}{3}$ af den samlede Udgift, svingede omkring $\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.; det var først i Finansaaret 1921—22, at Beløbet svingede op til en ganske uforholdsmæssig Højde, saa det allerede af den Grund gjordes nødvendigt at skride til en Fiksering, saaledes som det oprindeligt var Lovens Tanke. Efter de Love, man i de sidste 4 Aar har vedtaget her i Rigsdagen, har det Beløb, som man har vedtaget at give i Tilskud, andraget ca. $\frac{1}{10}$ af Hjælpekassernes samlede Udgiftsbeløb, men vi kan fra vor Side ikke gaa med til at lade dette være normgivende for Statstilskuddet. Vi maa sige, at selv en nok saa ringe Kvotadel kan vi ikke binde os til, hverken ved en skreven eller uskreven Vedtægt. I det store og hele maa vi skønne, at det Tal, som ogsaa denne Gang er foreslaaet af Regeringen, $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., er rimeligt og billigt baade under Hensyn til paa den ene Side, at Kronestigningen og Pristallets Fald har forøget disse Penges Værdi, og paa den anden Side, at de trykkende Kaar ude omkring i Landet muligvis vilde have nødvendiggjort en Forøgelse for det kommende Finansaar.

Til Slutning vil jeg imidlertid gerne tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Der kan jo ikke være Tvivl om, at de Nedskæringsforslag, som den høje Regering har forelagt Rigsdagen til Gennemførelse, dersom de vedtages i den Skikkelse, hvori de er forelagt, eller blot tilnærmelsesvis saaledes, vil komme til at virke forvandlende paa hele vor Sociallovgivning, og i Forvejen synes det mig, at Hjælpekasselovens Stilling indenfor Sociallovgivningen er saa temmelig svømmende og ubestemmelig. Den bærer en Tendens i sig til at modvirke ethvert